

És probable que Déu existeixi, estimi, treballi per a canviar el món.

Si només ho mira amb **la raó** li semblarà probable que Déu existeixi. Fins a cert punt és lògic, mentre no es demostrï el contrari. Creure que no existeix Déu és un acte de fe molt més gran que creure que hi és. Com ho saben que no hi és?

Si, sense marginar la raó, intenta escoltar **el cor** li semblarà que encara és més probable que Déu existeixi. El cor, ja va dir encertadament Pascal, té unes raons que la ment no pot entendre.

Si cercant amb la ment i el cor, resulta que **se sent** atret, agafat, estimat per Déu, encara que no el sàpiga definir, possiblement es trobarà creient. Generalment primer ens trobem resant i després creiem.

Però en qualsevol hipòtesi: **estimi, treballi per canviar el món.**

Els seguidors de Jesús, després d'anar amb Ell, escoltar-lo i ser testimonis de la seva vida, mort i gloriificació, van tenir una cosa molt clara: **Déu és amor.**

Estimar de debò, donar-se, esdevenir gratuït, buidar-se de si per omplir-se dels altres, ser fidel, constant, ajudador, perdonar, comprendre, acollir, posar-se en el lloc de l'altre..... és mostrar amb els fets que Déu és amor. Ressona a la seva música.

Els seguidors de Jesús, moguts pel seu Esperit, tenien una cosa clara: **cal canviar el món.**

A cada generació cal canviar el món. No deixar que l'opressió, el narcisisme, la prepotència, el racisme, l'afany de diners, l'explotació del sexe, la violència, el menyspreu... marquin el ritme real de les societats. Crear alternatives de justícia, fraternitat i llibertat.

És més que probable que Déu existeixi, estimi i treballi per a canviar el món.

Jesús Renau sj

Nota de l'arquebisbat davant d'una campanya publicitària

Davant l'anunci que alguns autobusos de Transport Metropolitans de Barcelona circularan amb la inscripció publicitària: "Probablement Déu no existeix. Deixa de preocupar-te i gaudeix de la vida", aquest arquebisbat manifesta que per als creients en Déu, la fe en l'existència de Déu no és motiu de preocupació, ni és tampoc un obstacle per gaudir honestament de la vida, sinó que és un sòlid fonament per viure la vida amb actitud de solidaritat, pau i amb sentit de transcendència.

Barcelona, 2 de gener de 2009
